НҰРА

№10 (5041)
СЕНБІ,
8 наурыз
2008 жыл

Газет 1963 жылдың 1-ші мамырынан бастап шығады

Аудандық қоғамдық саяси газеті

Әлемнің жарығын сыйладың сен маған!
Любовь и цветы вам, милые женщины!

Құрметті әйелдер!

Сіздерді 8-ші наурыз Халықаралық әйелдер мерекесімен құттықтаймыз!

Бұл дегеніңіз көктемнің басы - өмірдің, әсемдік пен нәзіктіктің мерекесі.

Сіздер барлық жерде аянбай еңбек етіп, еліміздің экономикасын, білімі мен мәдениетін дамытып, жастарды ізгілікке, адамгершілікке, Отанға адал қызмет ету рухында тәрбиелеуде сүбелі үлес қосып келесіздер. Қоғамда татулық пен келісімді орнықтыруда, еліміздің болашағы – білімді азаматтарды жетілдіріп, өсіруде әйелдердің атқарып отырған қызметі аса мәртебелі.

Ұлтымыздың ең асыл қасиеттері мен салт-дәстүрлерін көздің қарашығындай сақтап, келер ұрпақтың бойына сіңіріп, өмірдің қиыншылықтарына қарамастан әр отбасының жылуын, мерейін сақтап отырсыздар.Әр отбасының құты, берекесі, ұйытқысы, жарығы мен жылуы - ана.

Сіздер ғылымда, мәдениетте, спортта, білім беру саласында, медицинада, бизнесте және саясатта алдыңғы қатардан көрініп, қоғамдық қозғалыстар мен ұйымдарды белсенді насихаттап келесіздер.

Бүгінгі тәуелсіз Қазақстандағы әйелдердің жағдайы Елбасымыздың әрқашанда ұдайы назарында.Біздің қоғамымыз аналардың, қарындастардың, қыздардың, әйелдердің алдында әлі де қарыздар.

Осы тамаша мереке күні әйелдерге жасампаз еңбегі, сүйіспеншілігі үшін шын жүректен шыққан ризашылығымызды білдіреміз. Сіздерге және сіздердің жақындарыңызға зор денсаулық, ұзақ ғұмыр, бақыт пен байлық тілейміз.

Нұра ауданының әкімі С. ШАЙДАРОВ
Аудандық Мәслихат хатшысы Е. ТҰРАНОВ

Дорогие женщины!

С чувством глубокого уважения и искренней признательности поздравляем Вас с прекрасным праздником Международным женским днем 8 марта!

Спектр интересов современной женщины разнообразен и многопланов. Представительницы прекрасного пола трудятся во всех сферах жизни нашего района. Но в какой бы отрасли не выражала себя женщина, она всегда выступает как носительница особой женской культуры и мировосприятия.

Несомненно, высока возрастающая роль женщин нашего региона в предпринимательской деятельности, государственных органах, общественной жизни. Благодаря настойчивости, целеустремленности, мудрости и огромному оптимизму Вы добились уважения и признания. Вы умеете не только отлично работать, вы творите, воплощаете новые проекты в жизнь.

Особую признательность мы выражаем женщинам, совершившим великий, трудовой, ратный и материнский подвиг, женщинам, которые в тяжелые годы войны участвовали в боевых сражениях, трудились в тылу, мужественно переносили испытания, выпавшие на долю нашего народа.

Основа благополучия любой семьи – это материнская забота, доброта, ласка. Женщине дарующей жизнь, хранительнице семейного очага, тепла и уюта, мы приносим свою благодарность за воспитание детей, за щедрость и красоту души, за неиссякаемую энергию и силу, за надежность, верность и любовь!

Примите самые искренние пожелания счастья, благополучия, душевного спокойствия и тепла в ваших семьях, любви и радости Вам и вашим близким.

Аким Нуринского района С.ШАЙДАРОВ
Секретарь районного Маслихата Е.ТУРАНОВ

Құрметті нұралық, аналар, арулар!

Сіздерді көктемнің көрікті күнгі мерекесі – Халықаралық әйелдер күнімен құттықтаймын!

Сіздерге жан-жүрегіммен және терең сезіммен зор денсаулық, отбастарыңызға амандық, көңілдеріңізге көктем тілеймін!

Әрқашанда осындай әсем де нәзік бола беріңіздер!

Жүздеріңізден күлкі мен қуаныш кетпесін!

Аса құрметпен, Қазақстан Республикасы Парламенті Мәжілісінің депутаты Дауылбай Құсайынов.

Дорогие женщины!

Примите наши сердечные поздравления с самым нежным праздником – Днем 8 марта! Пусть каждый Ваш день будет наполнен светом и добром, даря Вам радость, тепло и уют. Будьте всегда по весеннему *прекрасны и любимы.* Мы желаем благополучия и процветания Вам, Вашим родным и близким!

Районный филиал НДП «Нур Отан»

Әйел бақыты - өмірге ұрпақ әкелу

Батыр ана атануды алдына мақсат етіп, жоспарламаған Ажар апа, қазіргі қазақтар төрігді екі баламен шектеліп қалуды жөн санамайды. Бұл күні жастар «Заман қиын, бала-шағаны асырау оңай емес» деп баланы есеппен, жоспармен өмірге әкеледі. - Тасымыз өрге домалап, дәуреніміз жүріп тұрғаны шамалы еді. Қиындықты көп көрдік. Мектепте от жағушы болып та, анау-мынау қара жұмыс та істедім. Кешкісін үйдің тірлігімен айналыссақ, күндіз ауыл тіршілігіне араласатынбыз. Шаршап шалдығып, диірменнің басында ұйықтап қалатынмын. Бидайды тартуға диірмен таппай қалатын кезіміз де болды. Ал қазір дүкендегі дайын ұнды әжетке жарата алмай жүргендерді көрсем, ішім ашиды. Осы көрген бейнетімді балаларыма айтсам, таңғалып, тамсанады, - дейді Ажар апа.

Ажар апаның 6 қызы мен 6 ұл баласы бар. Ұлы ұяға қызы қияға қонып, бүгінде немере сүйіп отырған бақытты әже. Балалары өздері бірін бірі тәрбиелеп, үлкені кішісін қолтығынан демеп адам қылды. Қазір олар бір-бірінің батпыры сыздап, басы ауыра қалса, жанұшырып көмекке келеді. Апаның айтуы бойынша, оның өмірлік тәжірибеден түйгені, баланың кішкентай кезінде істеген қылығына соншалықты бауырың езіліп, өбектей бермеу керек екен. Бұл күнгі жастар баласының асты-үстіне түсіп, аузына тамағын шайнап беріп, олардың болар-болмас қылығына масаттанып, баласын басынан асыра мақтап, мадақтап отырады. Өз басы, балаларын айналып-толғануға уақыт таппады. Бір-бірінің киімін киіп, тамақты бөле - жарта ішіп, өзара шешім қабылдап, тығырықтан шығатын жолды өздері тауып, адам болды. Балалар бір-біріне тете өсті. Оның үстіне зайыбы ерте қайтыс болды да, бүкіл ауыртпалылық мойнына жүктелді. Сондай сәтте бала-шағасының алды түсініп, қол ұшын созып, демеу болды. Ұл-қыздары өмірдің жақсысы мен жаманы, жоқшылығы мен тоқшылығы бірге жүретінін жақсы түсінеді. Қиын сәттерде өздері ұтымды шешім қабылдап, оңтайлы ой айта біледі. Негізінде, баланы жоқ пен бардың аражігін ажырата білуге тәрбиелеудің мәні өте зор.

Ажар апа – Менің өздеріңді бауырыма басып, диідарласып отырғаным қазіргі келіндеріме басылым арқылы көрген-түйгенімді айтып кеткім келеді. Мысалы, мен өзімнің келіндерім мен қыздарыма шаңырағыма келген сайын «Көп балалы болудан қашпаңдар» деп отырамын. Есіңде болсын, шырағым, әйел адам өмірге бала әкелген сайын жасара түседі. Бұл қағиданы медицина әлдеқашан жіліктеп тұрып дәлелдеп тастаған. Мұның дұрыстығын мен қатты мойындаймын. өмірге бала әкелуге асыққан әйел еш ұтылмайды. Сондықтан балаларым маңыма жиналған «немере-шөберелерімнің қатарын көбейтіңдер» деп бұйымтай айтып отырамын,- дейді.

Қазір өркениетті жолға түскен, өз қолы аузына жеткен, толысқан мемлекетпіз ғой. Елбасының өзі «2015 жылға дейін қазақтың санын 20 миллионға жеткізуіміз керек» дегенді баса айтып жүр. Қазір аналардың басты міндеті қазақ ұрпағының өсіп-өніп өрістеуіне үлес қосу болуы керек. Қазақ халқы – қаншама тауқыметті басынан өткізген халық. Аштарщылықтың уытына теліп, репрессияның аранына жұтылып кетпей, дүрбелең соғыс жылдары сансырап қалмай, аман қалған қазақ баласы енді ел аман жұрт тынышта неге азайып қалуы керек?! Міне, осыны ойлаған әр адам халық санының өсіміне үлес қоса білуі керек. Қазақ баласын құндақтайтын жөргек таппай қалған заманды да бастан өткізген. Соның өзінде ата-бабам: «әр баланың өз несібесі болады» деп өзін-өзі жұбатқан. Ал енді өз алдына дербес ел болғанда әлеуметтік жағдайды ойлап, экологияны алға тартқанды мен тек қана сылтау деп ойлаймын,- деп тұжырымдады Ажар апа.

Менің бар білетінім,- деп жалғастырды өз сөзін Ажар апа - әйел бақыты өмірге бала әкелу. Әр бала әкелген сайын бойың жеңілдеп, өмірге деген құштарлығың арта түседі. Әсіресе балаң үшін өмір сүріп, соны адам қатарына қосуың керек екенін мықтап сезінесің. Тірлікке деген жауапкершілігің арта түседі. Бастысы осы емес пе? Әр адам өзіне берілген өмірдің әр сағатын жауапкершілікпен өткізуге ұмтылса, соның өзі бақыт. Ал нәресте мойнына үлкен жауапкершілік жүктейді. Оның үстіне қазір Үкімет те ана мен баланың жағдайын жақсартуға көбірек көңіл бөліп отыр ғой. Үшем тапқан аналарға бірден жаңа үй беріп жатыр. Ай сайын жәрдем ақы төленуде. Кезінде мұның бірі де болған жоқ. Мүмкін, бұдан да жақсы заман туатын шығар. Оған да үміттену керек. Аналық көңілмен балаларымның қазаққа жаны ашитын болғанын қаладым. Дүниедегі ең ауыр күнә кісі ақысын жеу екенін олардың жүрегіне құйдым. «Ұстазыңның айтқанын миыңа сіңірме, көкірегіңе, жүрегіңе сіңіріп ал» дейтінмін. Істесең істі қолдың ұшымен емес, жүрекпен істеу керектігін ұғындырдым. Өмірде көрген бейнеттің бір зейнеті болатынын жете түсіндіруге тырыстым. Негізі, балаларыма «кішіпіл болыңдар» деп жөн сілтеймін. Ең бастысы, ел аман, жұрт тыныш. Ел-жұрттың іші тыныш болса, бәріміз сүттей ұйып отырамыз. Қазақтың келіндері аман болса, әлі талай 12 баланы дүниеге әкелген аналармен жүздесетін шығарсыңдар. Лайым соған жазсын, - деп тілеймін.

Соңында айтарым - «Бала туыңдар!» Қазақтың санын көбейтіңдер!

Сонда үнемі жасарып жүресіңдер. Қазақтың үйінен қарадомалақ баланың былдыры үзілмесін.

«Әйел бір қолымен әлемді тербетсе, бір қолымен бесікті тербетеді» деген сөз бар. Қазақ келіндері осы сөзді үнемі жүректеріне түйіп ұстап, шаңырақтарының береке-бірлігін ойлаудан жалықпасын...

Айнұр НҰРДӘУЛЕТҚЫЗЫ
Байтуған ауылы

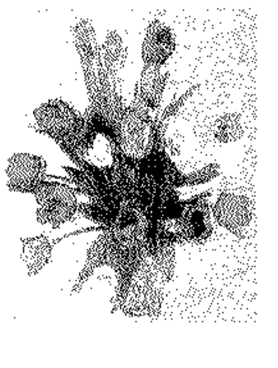

Құттықтаймыз!

Қадірлі де, құрметті ұстаз аналар, қыздар! Сіздерді келе жатқан 8-наурыз –Халықаралық әйелдер күнімен шын жүректен құттықтаймыз.

Қуанамыз көргенде,
Аққу мүсін жүздерді.
Гүлдей жайнап, құлпырып,
Ғашық қылған біздерді.
Бүгін думан, мереке.
Құттықтаймыз сіздерді.

Нұра аудандық мұғалімдер кәсіподағы

Поздравляю!

Женский коллектив работников ГЦВП с Между - народным женским днем!

С женским днем Вас поздравляю,
И хочу от души пожелать,
Чтобы солнце, луна и звезды
Вечно могли Вам сиять.
За смелость, за ум, за терпенье
Почет Вам, и честь, и хвала!

С уважением пенсионер-Тукусер Иван Георгиевич, с.Заречное.

Поздравляем!

ПК «Индустриальный» поздравляет всех женщин села Тассуат с замечательным праздником – 8 марта и желает всем крепкого здоровья, личного счастья, успехов в работе и всех земных благ!

От имени коллектива ПК «Индустриальный» - Дильман Иван Флорианович.

Құттықтаймыз!

Жарасбай ауылының тұрғыны, қадірлі ұстаз, сүйікті жар, асыл ана, газетіміздің жанашыры Алма Қабылдақызын Халықаралық әйелдер күні мерекесімен құттықтаймыз. Зор денсаулық, баянды бақыт тілей отырып, алдағы уақытта да оқырмандарымызға ауыл өмірінен қызықты да тартымды мақалаларды күтеміз.

Ізгі тілекпен: аудандық «Нұра» газеті редакциясының ұжымы.

Дарите женщинам цветы!

Наши женщины, как сто и двести лет назад, олицетворяют собой любовь, материнство, нежность и одновременно силу и стойкость в житейских невзгодах. Конечно, сегодня никто не скажет с восхищением, как Некрасов: «Коня на скаку остановит, в горящую избу войдет». Но современники искренне признают: большинство наших женщин - красавицы, умницы, добытчицы, хранительницы очага, а порой и кормилицы семьи. Разве это преувеличение?

Современным словом «гендер» мы стремимся объяснить себе и миру, что наши женщины наравне с представителями сильного пола делают бизнес, преуспевают в политике, гармонично сочетая заботы о семье с работой. Не случайно в своем очередном Послании народу Глава государства особо подчеркнул, что, придавая исключительное значение социальной защите материнства и детства, повышаются размеры единовременных и ежемесячных пособий на ребенка, с 2008 года введены обязательное социальное страхование беременности, родов и материнства для работающих женщин. При этом их пенсионные накопления должны продолжаться в течение всего годичного отпуска по уходу за ребенком. Естественно, у женщин теперь будет больше уверенности в своем будущем, которое объединяет жажду самореализации как в общественной сфере деятельности, так и в семье. Примеров того, как может реализовать себя женщина в Казахстане, очень много и в нашем районе, о некоторых из них мы вам расскажем.

Үкімет шағын және орта бизнестің бәсекеге қабілеттілігін ынталандыру жөніндегі дәйекті жұмысты жалғастыруға тиіс.
Дамыған кәсіпкерлік сектор — кез келген ел экономикасының негізі.
Президент Жолдауынан

Нәзік жанды іскер

Қарағанды кооперативтік институтын бітірген **Жұмабике Қарбаева** білімі мен қабілеті, іскерлігі жағынан бүгінгі таңда нұралықтарға кеңінен танылған кәсіпкер. Ол көптің көзы жете бермейтін ілуде біреуге кездесетін мұндай іскерлікке «инемен құдық қазғандай» ыждағатымен, «тар жол тайғақ кешуден» жинаған тәжірибесімен, өзі қалаған сауда-саттықпен айналысуға қол жеткізді десек әсте артық емес.

Қазіргі таңда ауданымыздың ең ірі дүкендерінің («Әсем») бірін басқарып, «Үздік кәсіпкер» атағына бөленуде. Ауданда өткен кәсіпкер-әйелдер форумында «Әйел көзімен ауыл - 2005» акциясында ауданның «Үздік кәсіпкер-әйел» номинациясына ие болып, І-ші орынды жеңіп алды.

Жұмабике алғашқы өзінің кәсіпкерлік ісін 1994 жылы бастаған екен. Қазіргі кезеңде дүкенде 15 адам қызмет етіп келеді. Барлығы да жұмысқа заңды түрде орналасқан, уақытысында жалақыларын алып, зейнетақы қорына төлемдері дер кезінде жинақталып жатыр. Жалақының ең аз дегені 15 мың теңгені құрайды, жүргізушінің өзі 30 мыңдай алады. Жұмабике сонымен қатар қайырымдылық акцияларына үнемі белсенді қатысып тұрады.

Ол тауарларды Қазақстанның ірі қалалары: Астана, Алматы, Қарағанды тіпті Қытайдан да әкелуде. Тек қана сапалы, сертификатталған тауарларды ұсынатын фирмалармен сауда-саттық қатынас жасайды. «Әсем» атты дүкенде тұрмысқа қажетті ыдыс-аяқтан бастап, заман талабына сай электро тауарларға дейінгі заттарды сатып алуға болады. Тұрғындардың айтуы бойынша, бұл дүкеннің бағалары басқаларға қарағанда арзандау екен.

Өз еңбегіне адал, алдына келген адамның көңілін қалдырмай, сұрағанын бұлжытпай орындауға тырысатын аққөңіл жан – Жұмабике. Міне, ағайын, болашағынан үміт күттірген кәсіпкер әйел – Жұмабике Қарбаеваның алар асуы, атқарар ісі әлі алда.

Айнұр НҰРДӘУЛЕТҚЫЗЫ

Білімді ұстаз, білгір басшы

Шалғайдағы Құланөтпес ауылына 24 жасында келген Дәметкен Қыстаубайқызы биыл 50 жасқа толып отыр. Осы ауылда өткен 26 жыл өмірінің 16-сын Құланөтпес орта мектебінде ұстаздық қызметке арнапты. Жасынан мұғалім болуды, оның ішінде неміс тілі пәнінің мұғалімі болуды армандаса, анасының мектеп бітіретін жылы ұзаққа созылған аурудан қайтыс болып, соңындағы екі інісі мен сіңлісіне қамқор болу міндеті тұрды.

Ауылдағы бар іс-шараларға араласып, өзінің іскерлігін, ұйымдастырушылық қабілетін сырттай байқаған мектеп директоры Абуов Закария Шүкірбекұлы оны мектепке шақырады. Бұл кезең еліміз Тәуелсіздігін жаңа алып, экономикамыз құлдырап, ауылдар тарап, әлеуметтік жағдайлар қиындап тұрған кез еді.

Мектепке келе салысымен өз білімін көтеру мақсатында және еңдігі қалған өмірін ұстаздыққа арнамақшы болған Дәметкен Қыстаубайқызы Целиноград педагогикалық институтына 1993 жылы түсіп 1998 жылы Еуразия Университетінің тарих факультетін «үздік» дипломмен бітіріп шықты. Оқи жүріп мұғалімдік қабілетін ыңдай түсіп, оған мысал сынып жетекшілік міндетін, қоғамдық жұмыстарға, ауылдағы іс-шараларға қатысып, көптеген міндеттерді мінсіз атқара білді. Осы еңбектері еленбей қалған жоқ. Облыстық білім беру департаментінің, аудандық білім бөлімінің, аудан әкімінің мақтау қағаздары мен алғыс хаттарына бірнеше рет ие болды.

Арасында Қарағанды білім жетілдіру институтының курстарында білімін үзбей көтеріп отырды. Сол курстарға бара жүріп, бала күнгі неміс тілінің мұғалімі болу арманына жету үшін неміс тілі курсын оқып, сертификат алып, мектепке бірнеше жылдан бері жабылып қалған шет тілін жаңғыртты. Тарих пен неміс тілі пәндерін қатар жүргізу, ауылдағы әйелдер кеңесін басқару, әр түрлі комиссияларға мүше болу көп күш-жігер, қайрат, еңбекті талап ететіні белгілі.

Сол еңбегінің нәтижесі 2004 жылы Құланөтпес орта мектебінің директорлығына бекітілді. Өзінің іскерлігінің, ұйымдастырушылығының арқасында көптеген жұмыстарды іске асырды. Мектептің әр іс-шараларының басқасында болу, оқу-тәрбие ісінің сапасын арттыруды мақсат тұтты. Жұмыс барысындағы қиындықтарды жеңе білді.

2007 жылы Қарағанды білім көтеру институтында 1,5 айлық мектеп басшыларының курсынан өтіп келді, өзінің ашық жарқын мінезімен, білімі мен біліктілігін сол жерде де көрсетіп, институт басшысы С.С.Қоңгаевтың қолынан алғыс хат алып келді. Курстан алған білімін, оқудан кейінгімен іске асыра бастады. Оқу процесіне жаңа технологияларды енгізу бойынша тақырыптық семинарлар өткізу мектеп үрдісіне енді. Нәтижесінде білім сапасы көтерілді.

16 жыл қызмет еткен жылдары да нәтижесіз емес, ол кісінің шәкірттері де Дәметкен Қыстаубайқызынан алған тәрбиелері мен білімдерінің арқасында еліміздe қызмет атқарып жүр. Сол кісінің қолын қуған шәкірттері Қожаханова Арайлым тарихшы маманы болып өз мектебінде қызмет етеді, Әбілдина Әйгерім журналистика факультетін бітіріп қазақ теледидарында қызмет етеді. Мұщекеева Бәурен, Досмағанбетова Сәуле қазақ тілі мен әдебиет пәнінің мұғалімдері. Әр уақытта ұстаздарына алғысын білдіріп хабарласып тұрады.

Ақынжанды тілге шебер Дәметкен Қыстаубайқызы өлең де жазып, аудандық газетке мақалалары да жарияланып тұрады. Отырған ортаның көркі болып ән де айтады, би де билейді, кейде асабалық өнері де бар.

Ұжымда бар істердің ұйытқысы бола отырып, ауызбірлік пен татулық, іскерлік пен еңбекқорлықты жоғары бағалайды.

Жас ұстаздарға жан-жақты көмек бере отырып, талап ете де біледі. Сонымен қатар Дәметкен Қыстаубайқызының отбасы туралы да айта кеткім келеді. Жолдасы Марат ағай оның жұмысына көп септігін тигізуде, әрқашан қолдап отырады. «Бәрі де сол кісінің арқасы екенін» Дәметкен апай мойындайды. Екі бала тәрбиелеп өсірген үлгілі ана, қызы мен күйеу баласы ұстаздық мамандығын таңдап, мұғалім болса, ұлы Талғат Агротехникалық университеттің архитектура факультетінің 2-курсында үздік оқиды. Дәметкен Қыстаубайқызы өзінің тарихшы екенін дәлелдеп мектепте «мұражай» ашып көптеген ұлттық тәрбиелік мәні бар дүниелердің тағы бір куәсі болдық.

ТҮЛКІБАЕВ А,
оқу –тәрбие ісінің меңгерушісі,
Құланөтпес ауылы.

Бахыт Несипбаевна Каирбекова уже не первый год находится на заслуженном отдыхе, но до сих пор к ней очень часто обращаются мамы за советом и помощью по вопросам здоровья детей. Дело в том, что всю свою сознательную трудовую деятельность она

посвятила медицине и в частности педиатрии. Вместе с мужем – Зекеном Садыковичем, сильнейшим хирургом и опытным руководителем, они проработали в медицине по 33 года. Вместе прожили 45 лет…

Познакомились еще в институте, где Зекен Садыкович успевал не только учиться и работать, но и ухаживать за девушками, среди которых больше всех выделял одну по имени Бахыт. В ней с первого же взгляда просматривалась интеллигентность, скромность, воспитанность, что не могло не нравиться. Казашка по национальности, родилась она далеко за пределами Казахстана – в г.Москве, где ее отец в то время после окончания Промышленной академии был членом Всесоюзного Центрального исполнительного комитета. Ей тоже приглянулся способный юноша и просто симпатия вскоре переросла в любовь.

Комсомольскую свадьбу сыграли тут же в общежитии в 1960-м, где присутствовали студенты всего двух комнат жениха и невесты, на большее - пока не было средств. Стали жить на квартире. Здесь же родилась старшая дочь: Салидат по метрикам, Жанна среди своих, до пяти месяцев спавшая вместо коляски в открытом чемодане, поставленном на две табуретки.

Зекен Садыкович первым закончил учебу и был направлен на работу в Казгородок участковым врачом. Немного погодя его направляют на специализацию хирургов в Караганду, где жена в то время уже заканчивает лечебный факультет и приезжает вместе с мужем в Киевку. С большим радушием их тогда встретил главный врач района А.Д.Кукин, сразу же предложивший Бахыт Несипбаевне работу педиатра, которого тогда в больнице не было. Не зная педиатрии, она вновь с головой окунулась в учебники, и спустя некоторое время под наставничеством М.Н.Любарской превратилась в отличного детского доктора, за что была награждена за годы работы орденом Трудового Красного Знамени.

Своим умением и вниманием, терпением и настойчивостью, мудростью, волей и целеустремленностью, преданностью, строгостью, требовательностью она сделала все для того, чтобы создать здоровую моральную обстановку в семье, окружить мужа и детей теплом и заботой, сохранить его для работы, а детям дать верную путевку в жизнь.

Эти же качества супруги Каирбековы смогли привить и своим детям, которые также упорны в учебе и труде. Кроме того, все они достаточно умны, высокообразованны и начитаны. Дочь пошла по стопам родителей, она тоже квалифицированный медик, в настоящий момент работает в Администрации Президента в г. Астане, защитила кандидатскую. Один сын отучился 3 года в Белоруссии, отслужил в армии, в Турции писал кандидатскую, сейчас читает лекции по всему Казахстану. Второй сын Каирбековых работает в г.Караганде судьей, имея за плечами исторический и юридический факультеты.

В доме имеется отличная библиотека, прочитанные книги которой помогали разбираться в жизненных трудностях, в характерах людей. Бахыт Несипбаевна рассказывает, что муж просто не мог заснуть, если не читал что-то перед сном. Как бы он не устал за день, ночи напролет все равно сидел за книгой или новым журналом. От того и речь его была очень грамотной, пестрела всевозможными высказываниями.

Не так давно Зекена Садыковича не стало, и жизнь Бахыт Несипбаевны потеряла бы всякий смысл, если бы не дети и трое замечательных внуков, ради которых стоит жить дальше.

Юлию Тихоновну Кузьмич знает в Майоровке и стар и млад. Она прожила очень нелегкую жизнь и уже с 11-ти на себе испытала все ужасы военного времени.

Когда отца забрали на фронт, их у матери в осажденном Ленинграде осталось пятеро, самому младшему не было и годика. Стоит ли говорить, что пережили эти дети, каждый день наблюдая смерть не от пули, а от голода. Старшие просили милостыню у таких же голодных сограждан, младшие пухли от недостатка пищи. Ежедневно почти на всех улицах города на самодельных санках можно было встретить бессильно тянущих трупов: какая-то семья вывозила из своей холодной квартиры не вынесших испытаний стариков или детей. («Перед войной в городе проживало 3 млн. 385 тысяч человек. С 29 июня 1941-го по 31 марта 1943-го было эвакуировано 1 млн. 743 тысячи. От голода погибли 642 тысячи человек, в большинстве – дети» - Книга памяти, том № 1). Но в семье Юлии Тихоновны выжили все наперекор голоду и холоду, назло врагу, который не верил, что в условиях полной блокады народ может выстоять.

Юлия Тихоновна первый раз в Казахстан попала в 1956-м году, когда приехала осваивать целинные земли. Встретив тут свою вторую половинку – Янкаускаса Владаса Станиславовича, они почти на шесть лет уезжают, и живут сначала в Белоруссии, а затем в Литве. Второй раз они приезжают сюда уже в 1962-м году и обосновываются в селе Майоровка, где вырастят пятерых детей, будут достойно трудиться на благо района и своим примером увлекать за собой молодежь.

Какую-то одну определенную профессию, Юлия Тихоновна освоить по молодости так и не успела, а потом все некогда было: поднимала на ноги детей, была кочегаром, няничкой в больнице, рабочей огорода. Везде ее отличали трудолюбие и добросовестность. И какая-то особая чуткость к людям, отзывчивость на чужую радость и боль. Наверное, именно за это ее и уважали сельчане.

Она не боялась тяжелого труда, всегда ценила заработанное, очень бережно относилась к хлебу. Но думала ли когда-нибудь, что уже в зрелые годы судьба преподнесет ей еще одно испытание. Пожалуй, нет в жизни ничего страшнее, чем пережить своих собственных детей, но и этот удар судьбы она вынесла. Вместе с мужем они похоронили трагически погибшего сына и взялись за воспитание внучки.

Родина по достоинству оценила пройденный путь таких, казалось бы, простых людей, как Юлия Тихоновна Кузьмич. Как блокадница Ленинграда она награждена знаком «Ветеран войны 1941-1945 гг.», юбилейными медалями «70 лет Вооруженных Сил СССР» и «50 лет Победы в Великой Отечественной войне», вместе с мужем имеют медали «Ветеран труда». Дороже всех наград для нее сегодня внуки и дети, уважение земляков и мирное небо над головой.

Лидия Арсентьевна Кумпан пришла в библиотечную систему отдела культуры Нуринского района 27 лет назад молодым специалистом после окончания библиотечного отделения культурно-просветительного училища г. Караганды. Тихая, скромная, но очень ответственная, она прошла путь от простого сотрудника, до заведующей районной детской библиотекой, а затем и до директора централизованной библиотечной системы Нуринского района, место которого заняла три года назад. До этого, обучившись работе с различными программами на областных компьютерных курсах по теме «Автоматизация библиотечных процессов».

Именно тогда начинается усиленная автоматизация библиотек, создаются модельные библиотеки, которых в районе насчитывается уже девять. Время требует новых знаний и совершенно иного отношения к работе. Лидия Арсентьевна поступает в Карагандинский университет на отделение библиотековедения и библиографии, диплом которого получит уже в этом году.

Совершенствуясь с каждым днем, за три года она успела побывать на всех областных семинарах, а также на республиканских в городах Алматы и Павлодаре, откуда привозила все новый багаж знаний, передавая их своим подчиненным. А их на сегодняшний день всего 57 библиотекарей, из которых только 22 сотрудника в районных двух библиотеках. Кроме того, еще 35 человек техперсонала. К каждому надо иметь индивидуальный подход, знать его сильные стороны, чтобы использовать затем в работе, а также и слабые места для оказания своевременной помощи.

Чтобы легче ориентироваться как в работе, так и в современной обстановке общества, в нынешнем году она окончила Карагандинские ускоренные курсы по изучению казахского языка.

На сегодняшний день библиотечная система Нуринского района по количеству модельных библиотек занимает по области третье место, а по техническому оснащению находится на первом месте. В районной библиотеке любой желающий может как самостоятельно, так и с помощью специалиста получить интересующую информацию через «Электронное правительство», в центре правовой информации, через базу «Юрист», которая имеется только в областной библиотеке и нигде среди районных. Есть также и компьютерный класс, где даже любой школьник может отпечатать материал или выйти в Интернет. Пока все эти услуги в библиотеке бесплатны и поддерживаются из местного бюджета.

Надо сказать, что сегодняшний уровень библиотечной системы настолько расширился и вырос, что способен удовлетворить как образовательный, так и профессиональный читательский спрос. Все это напрямую отражается на работе руководителя, его умения увлечь коллектив, снабдить при этом новыми знаниями. И Лидия Арсентьевна с этим справляется, оставаясь по жизни одновременно мягким и требовательным человеком, заботливой матерью.

Роль женщины в обществе

Оценивая роль женщины в обществе с одной стороны, и ее бесправное положение, с другой, в 1910-м году на 2-й Международной конференции женщин-социалисток в Копенгагене по предложению Клары Цеткин был учрежден день солидарности женщин всех стран – Международный женский день. Впервые он был отмечен в 1911 году в Германии, Австрии, Швейцарии и Дании. И с тех пор 8 Марта отмечается как Международный женский день.

Веками, тысячелетиями уделом женщины были в основном домашние дела. Все степени рабства и угнетения испытала она. Женщина попала в рабство с потерей матриархата, она стала рабыней еще до того, как возникли первые государства. Бесправие. Затворничество. Особый мир, ограниченный для женщин четырьмя стенами. Попытка вырваться из этой тюрьмы нередко стоила женщине жизни.

В течение веков женщина была отстранена от управления обществом, общественной деятельности. Истории известно крайне мало женщин среди выдающихся деятелей в области политики, философии, науки, медицины, педагогики, литературы и др.

Как же удалось женщине сохранить, сберечь свое достоинство, если всякий выход в большой мир был чрезвычайно труден, а порой и смертельно опасен?

Но, несмотря на преграды, а порой и смертельные трудности, женщина шла вперед. Кем бы она не была – политиком, ученым, врачом, учителем, инженером и т.д. – главное ее предназначение было материнство.

Жизнь на земле постоянно обновляется, изменяется. Меняются условия жизни, подвергается изменениям и сам человек. Но неизменным остается рождение человека – как продолжение жизни. Не только в муках рождается человеческое дитя, оно рождается слабым и беспомощным. С первого дня мать живет его дыханием, его слезами и улыбками. Чем измерить материнскую любовь?Человечество и существует потому, что существует материнская любовь. «Нет ничего святее и бескорыстнее любви матери: всякая привязанность, всякая любовь, всякая страсть или слаба или своекорыстна по сравнению с нею»,- я думаю, что в этих словах В.Г.Белинского нет ни капли преувеличения.

В этот день с большим уважением любовью поздравляем с праздником многодетных матерей: Б.Хайырган, К.Суйменову, А.М.Колячкину, Л.И.Белоцерковец, З.М.Зимину, Р.Капыбаеву, Т.Балтабаеву, А.И.Гайсину, М.Копысиву, Э.Г.Вагнер, А.Тусупову, Е.Трухину, Ж.Бейсенбаеву, Н.Лещинскую, С.Зимину, А.Расоль, А.Жанайдар, М.Журбу, Б.Багдабай, А.Шаралеко, А.Хакар, Г.Мурзабаеву

Дорогие женщины! Пусть меньше болят ваши натруженные руки, пусть будет спокойным ваше сердце за ваших детей и пусть они никогда не забывают о том добре, сделанном вами для них!

Сегодня в нашем селе проживает много женщин, кто приехал в эти края совершенно юной, молодой, задорной. Ничто не остановило их – ни трудности, ни дальняя дорога. Казалось, все было так недавно – замужество, рождение детей, а теперь уже и внуки и даже правнуки. Здесь прожита целая жизнь. Вот уже и на заслуженном отдыхе: М.Ф.Татаренкова, Р.Бекдажанова, Н.Глущко, Л.Покарская, З.Горина, Н.Кузьмина, Л.Вержак, Н.Плотникова, Е.Дубовцева, Н.Абдрафикова, З.Бушмелева, А.Черняускене, П.Селиверстова, Л.Болтодониус, Б.Омарова, М.Салимова, Т.Лавринович, А.Тегенькина, Н.Ульянова, Е.Бардеева, Т.Сафина, К.Хасенова, З.Доценко, Ф.Ланина, К.Спиридон, М.Анохина, З.Хабдрахманова, Л.Посашкова, Л.Баганова, С.Кирко, О.Трафимова, Т.Тагтыбаева!

Милые мои, пусть радость жизни и свет надежды никогда не покидает ваши сердца! Счастья вам!Что женщине сегодня пожелать?

Чтоб была счастливою – как мать,
Чтоб была любимой - как жена,
Чтобы как работница – ценна.
Чтобы дом всегда был полон света,
Чтоб в душе цвело не бабье лето,
А светлая и нежная весна!

Т.ГЛУЩКО,

председатель совета по делам семьи и гендерной политике села Пржевальское

Құттықтаймыз!

Киевка кентінің тұрғыны құрметті құдағи, аяулы ана **Ахмедина Нагима Уалиханқызын 70** жасқа толатын мерейтойымен шын жүректен құттықтаймыз.

Құтты болсын 70 деген жасыңыз.
Ырыс қонып,
тасқып судай
тасыңыз.
Балалардың
қызығын
тамашалап,
Жайраң қағып, 100-ден де әрі асыңыз!

Кең болсын әрқашан да керегеңіз.
Көбейсін немереңіз, шөбереңіз.
70 деген немене, біз тұрғанда.
Ауру менен сырқауды елемеңіз.
Сізді Тәңір әр жыл сайын жасартып,
Сізге Тәңір бақ сыйласын демекпіз.

Ізгі тілекпен:
балалары-Марат-Тазагүл, немерелері – Руслан, Абылайхан, құда-құдағиы – Аманкен-Уран, Азамат-Дәмегүл.

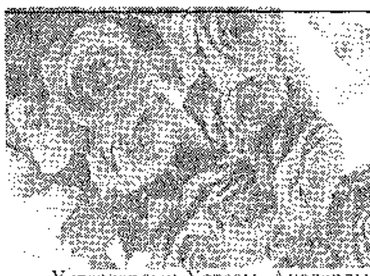

Ер Ана

Азаматтар, оралындар, оралындар елге.
Туған жерсіз бақыт та жоқ, бала қалса, сенбе!
Қалай ғана оралмасын, бара алмасын сенде,
Кіндік қаның тамып қалған қасиетті жерге!
М.Мақатаев.

Ұстаздардың Ұстазы, Аналардың Анасы ретінде көпшілікке танылып жүрген Жарасқай ауылының тұрғыны Білгінбайқызы Шаймардан апай жайлы газет бетіне жариялауды жөн көріп, хат жолдап отырмын. Шаймардан апай үстіміздегі жылдың 2 ақпанында мерейлі 60 жастың биігіне көтерілді. Шаймардан Білгінбайқызы жұбайы марқұм Қабдай Мыса-

ханұлымен 1993 жылы «Атамекенім» деп елге аттың басын бұрып, «туған жерім, топырағым»,- деп оралған отбасыларының бірі болды. Баян Өлгей аймағынан көшіп келген отбасы Қаратал (Киевка) кентіне қоныстанды. Анеап, зарығып «елім» деп келгенде бұл жандардың көрген қиыншылықтарды да аз болмады. Тіпті, сонау Баян Өлгей аймағында бастауыш мектебінің мұғалімі болып, еңбек еткен апайдың 25 жыл еңбек өтілі де ескерілмеді. Апайды №3 орта мектепке еден жуушы ретінде ғана жұмысқа қабылдады. Сол мектепте еңбек ете жүріп, ауырып қалған бастауыш сыныбының мұғалімінің орнына кейіннен барып орналасты. Ал Қабдай аға мектеп-интернатта тәрбиеші болып қызмет атқарды. Қабдай аға Ұлан-Баторда журналистика және тарих факультеттерін бітіріп, 2 жоғары білім алған. Моңғолиядағы Журналистер Одағының мүшесі болған. Бұрынғы Лениншіл жас, «Шалқар» газеттерінің Моңғолиядағы меншікті тілшісі болып, еңбек еткен. Қабдай ағаның балаларға арнап жазған 4 кітабы: «Атамекен», «Балаларға базарлық», «Айналайын», «Балбөбек» баспадан жарық көрген. 10 бала өсіріп тәрбиелеген отбасы 1994 жылы Жарасқай ауылына көшіп келді. Бастауыш мектепте апай дәріс беріп, 14 жыл қызмет атқарды. Жалпы Шаймардан апайдың оқушыларға оқу-тәрбие берудегі еңбек өтілі 39 жыл. Апайдың ұстаздық өмірбаяны сонау 1969 жылы Моңғол Халық республикасының Хавд қаласында бастауыш сынып мұғалімдерін даярлайтын оқу орнын ойдағыдай тәмамдаған кезден басталады. Осындай қажырлы еңбегінің арқасында өкімет тарапынан үлкен алғыстарға ие болды: 1985 жылы Астаналық мұғалімдердің 5-съезіне делегат боп қатысып, «Еңбек» медалімен марапатталады: 1991 жылы МХД-ның 70 жылдық медалімен марапатталды; 15 рет мақтау куәлігіне ие болды.

1996 жылы 24 жыл бірге отасқан жұбайы Қабдай аға қайтыс болып, барлық балалардың тәрбиесі, олардың өз алдына азамат болулары - осы Шаймардан апайдың құзырына түскен еді. 2002 жылы апайға көп балалы ана ретінде төленетін жәрдемақы беріліп, 2003 жылы Елбасының жарлығымен «Алтын алқа» медалі тапсырылды. Айнұр есімді қызы тұрмыс құрып, Осакаров ауданында қазақ тілі мен әдебиетінен сабақ беруде. Бүгінгі күні жас та болса аудан көлеміне танымал, білгір ұстаз. Кейінгі 6 бала осы Жарасқай орта мектебінің түлектері. Нұрболат Ұлттық техникалық Университетін аяқтап, сол жерде оқытушылық қызмет атқарып келеді. 2 баланың әкесі. Жұбайы газ -мұнай саласының инженері. Нұрлан Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университетінің журналистика факультетін бітіріп, Қазақ Радиосының жүргізушісі әрі журналист болып еңбек етуде. Жұбайы колледждің 4 курсында оқиды. Жанұясында 1 кішкентай сүйіп отырған ардақты әке. Қызы Айсәуле Қарағанды Мемлекеттік Университетінің биология факультетінің 4 курс студенті. Тұрмыс құрып, нәресте сүйіп, келін болып отырған жас ана. Нұрбек Қарағанды қаласындағы тау-кен колледжінің програмистік бөлімшесінің 1 курс студенті. Кенжесі Бақытбек Қарағанды Ұлттық Университетінің экология факультетінің 2 курс студенті.

Бүгінгі таңда Шаймардан апай 8 немере, 8 жиен сүйіп отырған аяулы әже.

Шаймардан апайдың бойында емшілік қасиеті де бар екендігін айта кетсем артық болмас деймін. Ол кісі ауыл тұрғындарына, әсіресе балалардың ауруына көп көңіл бөліп, ем-жәрдем қолданып жүргені қуантпай қоймайды. Осындай еңбегімен ел сүйсіндірген азаматша бүгінгі күні зейнеткерлікте. Бірді жарым малы мен қазақ халқының ұлттық қолөнерін құрақ көрпе тігу, ою-өрнектер сызу, тоқыма тоқу т.б бұйымдарды жасауды өзіне ермек қылуда. Балаларының қайсысы болмасын тума талант дерсің. Ән салу, домбыра тарту, өлең жазу, ат әбзелдерін жасау, ертұрман түрлерін, кебеже, сандық т.б. өнерлерін өздерінің бойларына жинақтаған.

«Ұлтарақтай болса да,
Ата-қоныс жер қымбат.
Ат төбеліндей болса да,
Туып-өскен ел қымбат»,-

деп халық даналығында айтылғандай, осы жанұяның ұйытқысы, азаматының орнына «Ер Ана» болып, Жарасқай ауылының тыныс-тіршілігіне біте қайнасып жүрген Шаймардандай анаға қандай құрмет көрсетсек те артық емес деп ойлаймын.

«Елім!», - деп аңсап келген Қабдай аға,
Топырағы Жарасқайдың өзіңізге бұйырғаны – ай.
Он балаңыз арманыңа жетер әлі,
Шөкендей ардақты ана тұрғанында!

Алма ҚАБЫЛДАҚЫЗЫ,

Гульнар Еслямовна Тусупбекова родилась в небогатой, многодетной и интеллигентной семье, где отец был юристом, а мама – учителем. А так как отец работал судьей, то за 38 лет его трудовой деятельности, родители и семь их детей каждые пять лет переезжали с одного района Кокчетавской области в другой. С детства Гульнар Еслямовна помнила наставления родителей хорошо учиться и обязательно получить высшее образование, что они все и выполнили.

После окончания мединститута она выходит замуж за Коянбая Тахировича Тусупбекова и по распределению едет на работу в город Шахтинск, где проходит ординатуру. Спустя год семья переезжает в Киевку, где Гульнар Еслямовна устраивается на работу в районную больницу. Начинала она врачом-инфекционистом, одно время заведовала туботделением и 17 лет была заместителем главврача. В ее трудовой книжке всего одна запись: принята на работу в 1974-м и уволилась по состоянию здоровья в 1998-м.

Той небольшой пенсии по стажу, что она заработала спустя пять лет, мало на что хватало. И Гульнар Еслямовна, как и многие такие же безработные уходит в коммерческую структуру, открыв сначала аптеку, а затем и два магазина. В период сплошной приватизации ей выпала возможность выкупить здание старого детского сада, в залах которого она уже видела будущий торговый центр. Но судьба распорядилась иначе. Так, с 2002-го года в районном центре и открылся частный Дом милосердия, в котором сегодня уже насчитывается 37 таких же одиноких и престарелых граждан.

Не все сразу получалось гладко, приходилось крутиться не на 180, а на все 360 градусов, чтобы у всех подопечных всегда оставалось ощущение домашней обстановки.

Время внесло свои коррективы и теперь Гульнар Еслямовна уже год, как руководит неправительственным объединением, надеясь, что для своих стариков сможет сделать еще больше.

Бывают моменты, когда она чувствует себя настолько усталой, что ни о чем не хочется думать. Но мысли о детях и любимом внуке быстро возвращают к нормальному состоянию. К тому же она чувствует еще на себе и ответственность за свою престарелую маму, проживающую с младшей сестрой в городе, за столетнюю свекровь, которая живет вместе с ними. Ей просто некогда хандрить и унывать, ведь на нее обращены столько пар глаз, ждущих от своей хозяйки ласки, внимания и заботы.

Пусть не убывает Ваших сил, Гульнар Еслямовна, а каждый Ваш подопечный будет благодарен судьбе, за то что попал в Ваши нежные и сильные женские руки.

Кульбарам Алкеновна Кользакова родилась в маленьком селе Кызыл Шилик в семье, самых что ни на есть, истинных работников сельского хозяйства. Отец всю жизнь был скотником, мать - дояркой. Своих восемь детей они сумели воспитать в духе любви и преданности родной земле, где без труда сельчанину было просто не выжить.

В Киевку семья переехала, когда Кульбарам пошла в первый класс. Здесь же родились и остальные ее братья и сестры, которых у родителей было поровну. После школы, она, не раздумывая, идет вместе с матерью на ферму, хотя прекрасно осознает всю тяжесть выбранной профессии. Доярки поспевали к первой дойке, когда другие еще сладко спали перед работой. И вечером все снова спешили на базу, в отличие от тех, кто, придя с работы, мог себе позволить сходить в кино или на танцы. Каждой доярке приходилось доить десятки коров, телятницам – поднимать молодняк, постоянно добиваясь больших результатов, как в надоях, так и набирании веса животных.

В таком монотонном и сложном труде проходит юность, когда, однажды спохватившись, Кульбарам решает поступить в Каркаралинский ветеринарный техникум. По сложившимся обстоятельствам она не доучилась совсем чуть-чуть и снова вернулась в родной коллектив, в котором в общей сложности проработала около 20-ти лет. То есть до самого того времени, когда знаменитые четыре базы 3-го отделения совхоза «Черниговский» навсегда закрыли свои двери, а вновь образованные крестьянские хозяйства разобрали скот, пай и все остальное.

В нынешнем коллективе, где она трудится техническим работником уже восемь лет, знают ее не только как очень трудолюбивую и никогда не унывающую женщину. Хотя поводов для грусти у нее немало. Достаточно вспомнить только то, что она одна воспитывает двух дочерей-школьниц, которым год от года требуется все больше и больше не просто внимания и воспитания, но и материально ощутимых потребностей.

Порой, глядя на ее жизнелюбие, о своих проблемах и вспоминать неловко, потому что сил в ней больше, чем в любой женщине, да и терпения не занимать, которое присуще не просто сильным, но и выносливым. Для детей она в одном лице и мать и отец, опора для своей престарелой матери, а в коллективе добрый и надежный товарищ.

Наталия Шевченко

Мерекелеріңізбен, қымбатты арулар!
С праздником Вас, наши дорогие!

Преданность любимому делу

«Не хлебом единым жив человек» - гласит поговорка. Сколько же этого «не хлеба» нужно человеку и что делать, если подписка на журнал обходится почти в сумму месячного заработка? Ответ один – идти в библиотеку.

А здесь, кроме книг, журналов, газет, ждет читателей встреча с интересным человеком – библиотекарем читального зала районной библиотеки Баймагамбетовой Булданай Касимбековной.

Ее жизнь неразрывно связана с библиотекой. В 1976 году поступила на годичные курсы при областной библиотеке им. Н.В.Гоголя, в 1977 году закончила курсы и была принята в районную библиотеку заведующей читальным залом.

Овладевая профессией библиотекаря, Булданай нашла свое призвание, которым увлеклась на всю жизнь. Осознание необходимости дальше повышать свою квалификацию, приводит ее в культпросветучилище. В 1992 году она заканчивает училище по специальности «библиотечное дело».

Шаг за шагом знакомилась она с новыми авторами, с новыми читателями. А их с каждым годом становилось все больше. Учителя и воспитатели, студенты вузов и колледжей, учащиеся школ, специалисты нашего поселка, пенсионеры – вот неполный перечень пользователей нашей библиотеки. И для каждого Булданай Касимбековна подберет нужный материал, поставит на очередь на редкое издание, выдаст справку или просто поговорит.

90-е годы остались в памяти библиотечных работников самыми трудными. Из-за дефицита финансирования, непрерывного роста цен на книги и периодические издания осложнилось в библиотеке комплектование литературы. ЦБС была децентрализована, произошло сокращение штатов, «оптимизация», в библиотеке осталось всего 3 работника.

Очередной жизненный поворот вернул ее к нам в районную библиотеку в читальный зал в 2000 году. Как нелегко в зрелом возрасте оказаться в библиотеке. Новое время, новые задачи, новое мышление, другой, более высокий уровень деятельности. Но ей не пришлось начинать все сначала. Заявлять о себе, доказывать свой профессионализм. В коллектив вошла как бывшая коллега. Сразу нашла старых друзей, единомышленников. Сейчас успешно работает. Постоянно расширяет свой профессиональный кругозор.

К услугам пользователей со вкусом оформленные книжные выставки: «По пути, начертанному стратегией Президента», «О языке наших предков», «Исторические корни взаимоотношений», «Оставить след на земле Нуринской», «К вашим услугам» и др. Часто в читальном зале проводятся массовые мероприятия. Положено начало и комплектованию фонда на нетрадиционных носителях информации. В читальном зале у Булданай Касимбековны по-домашнему уютно, много цветов.

Молодые сотрудники сельских библиотек, начинающие свою библиотечную деятельность, с благодарностью воспринимают советы профессионала по наглядному оформлению библиотеки.

Пройден большой путь. Булданай Касимбековна воспитала четверых детей. Все получили образование. Позади большой труд, многое уже достигнуто, но многое еще впереди. И всегда рядом коллеги.

Мы надеемся еще долгие годы быть свидетелями и участниками совместного библиотечного труда и общения.

С.Нуртазина, зав.сектором развития библиотек Нуринской ЦБС

Высшую квалификационную категорию имеет врач бактериолог санитарной службы **Карлыгаш Закиреевна Куандыкова**, которая

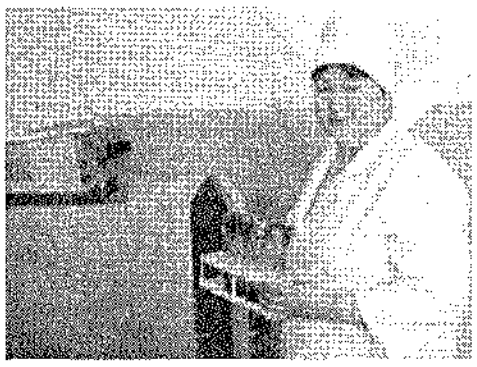

занимается своим любимым делом уже 34 года в Нуринской районной санэпидемстанции, куда пришла по распределению после окончания Карагандинского государственного медицинского института.

Придя на работу в возрасте 22-х лет молодым специалистом, Карлыгаш Закиреевна сразу же попала под «надежное крыло» в то время уже опытных лаборантов: Л.И.Данильченко, П.А.Черкесовой, С.К.Бастеновой, вместе с которыми быстро освоилась в работе и на новом месте жительства.

За многие годы она сама превратилась в сильнейшего специалиста, умеющего делать все положенные виды исследований для района, т.е. более 60-ти видов. Нынешнее руководство не сомневается, что при наличии достаточного современного оборудования, она справилась бы и с остальными видами исследований, всего которых бактериологическая лаборатория проводит в количестве 83-х.

Она хорошо понимает, что от качественного проведения исследований зависит санитарное благополучие населения района, в чем видит свою задачу и вся лаборатория. Карлыгаш Закиреевна достаточно требовательна к себе и подчиненным, в работе принципиальна, постоянно повышает свой профессиональный уровень, проходя каждые три года специализацию на базе Карагандинской медицинской академии.

Как врач, она умеет проводить отличный анализ работы, хорошо знает отчетную документацию и вообще грамотно подходит к любому вопросу. Среди грамот и благодарностей районного акимата, областного центра санэпидэкспертизы, в прошлом году добавилась еще одна - грамота главного республиканского санитарного врача РК.

По стопам мамы пошла и дочь, закончившая в 2002-м году Карагандинское медицинское училище и работающая сегодня с ней вместе лаборантом-паразитологом.

Н. ШЕВЧЕНКО

Жақсы ісімен жақсы

«Жақсының жақсылығын айт, нұры тасысын» демекші, жеке өз басының ғана қамын ойлап қоймай, айналасындағыларға түсіністікпен қарап, оларға қол ұшын беруге даяр тұратын адамдардың болғанына, шынымен, қуанып жатамыз. Осындай халықтың көңілінен шығып, батасына кенеліп жүрген бір жан – Изенді ауылындағы жеке кәсіпкер Нәсіп Шынтабайқызы.

Нәсіп апай кәсіпкерлікпен бірнеше жыл айналысып келеді. Қазіргі кезде ауылда дүкендер мен жаңа технологиялармен толық жабдықталған наубайхана ашып қойды. Дүкендерінің кез келгенінен күнделікті тұрмысқа қажет заттардың барлығын табуға болады, бұл заттардың бағасы да қымбат емес және халық тапсырыстарын да мұқият орындап, мұқтаж заттарын дер кезінде жеткізіп беріп отырады. Наубайхана бүгінгі таңда халық сұранысын толық қанағаттандырып отыр. Наубайхананы ашу да, әрине, оңайға түскен жоқ. Бір электр жүйесін іске қосудың өзі қаншама шығын мен қиындыққа алып келгенін естіп жатырмыз, дегенмен кәсіпкердің табандылығының арқасында бәрі сәтті аяқталып, наубайхана халық игілігі үшін жұмыс жасауда.

Бұл жерде нан пісірушілер Омарова Айгүл мен Түсіпова Айгүл де өз ісінің маманы болып алған. Өздері атқарып отырған істің сапалығына көп көңіл бөледі. Қашан барсаң да жайдары жүзбен қарсы алатын бұл екі жанның қолынан шыққан жұп-жұмсақ ақ бөлкелерді қолыңа алып тұрып, алғыстан басқа айтарың жоқ. Осы жерде еден жуушы болып жұмыс істейтін Қымбат Төкешева да өз жұмысына ұқыпты қарайды.

Ауылымызда өткізіліп отыратын мәдени шаралардың көбіне демеушілік жасауды кәсіпкер әдетке айналдырған. Сонымен бірге көмекке мұқтаж жандарға қайырымдылық жасап отыруды да ұмытпайды. Жыл сайын балалар үшін салынған «Ақбота» балалар алаңында Балаларды қорғау күніне арнап үлкен мереке тойланады. Осы мерекенің өз деңгейінде өтуіне ат салысып, барлық шығынын өзі көтеріп, демеушілік ететін – Нәсіп Шынтабайқызы. Бүлдіршіндерге ойыншықтар мен

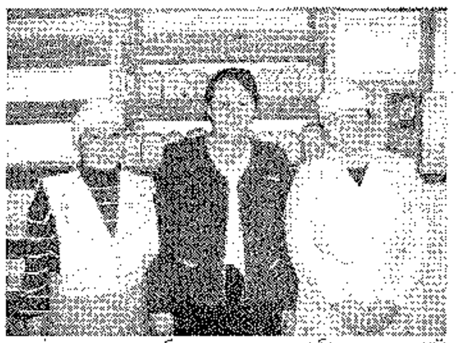

тәттілер таратып, барлық ауылдағы балаларды сый-сияпаттан кенде қылмайды. Қазіргі кезде ауылдағы жаңалықтың жаршысы, мәдени шаралардың ұйытқысы мектеп екенін бәріміз білеміз. Жеткіншек жас ұрпаққа сапалы білім мен саналы тәрбие осы жерде беріледі. Біздің Нұра орта мектебінде де бүгінгі күннің талабына сай оқушыларды біліммен қаруландыра отырып, саналы тәлім-тәрбие беруді мақсат етіп қойғанбыз. Оқушылардың бойында адалдық, адамгершілік қасиеттерін дамыту, өзін қоршаған ортаға деген қызығушылығын арттыру, Отанға, туған жерге сүйіспеншілігін қалыптастыра беру мақсатында көптеген жұмыстар жүргізіледі. Осындай мектептен тыс жұмыстардың, атап айтсақ, кештердің, танымдық ойындардың,спорттық жарыстардың, сайыстардың өткізілуінде Нәсіп апай демеуші болып отырады. Биыл жаңа жыл мерекесіне де көмақты қаражат бөліп, мектеп жасына дейінгі балалардан бастап, бастауыш сыныптар, орта буын, жоғарғы сыныптар арасында өткізілген жасыл шырша мерекесінің өз дәрежесінде өтуіне жағдай жасады.

Алдағы уақытта талай-талай жоспарланып отырған іс-шаралардан да Нәсіп Шінтабайқызы тыс қалмайтынына сенеміз.

Отанымыз өркендей түсуі үшін кәсіпкерліктің орны ерекше екенін өмір көрсетіп отыр. Ендеше,осы жолда Нәсіп апайға сәттілік тілейік.

С.Қыдырғанбекова,
Нұра орта мектебінің мұғалімі.

Ұстаздардың — ұстазы

«Ұстаздардың – ұстазы» осы ұлағатты сөзге лайық азаматша Бегалина Күлиям Аханқызы бүгінде Сарыөзен орта мектебінде еңбек еткеніне 33 жыл толыпты. Целиноград педагогикалық институтын 1975 жылы бітіріп, жолдамамен шалғай жатқан ауылға математика пәнінің маманы болып келген жас ұстаз, бүгін де кішпілік құрметіне бөленген абзал - ана. Өзі іздене жүріп, жинаған бай білімін күш – жігерін оқушылардың жан-жақты дамып, парасатты азамат болып өсуіне жұмсаудан жалыққан емес. Мұғалімдік жолында ұстамдылығымен, орынды талап қоя білетіндігімен, жауапты іскерлігімен ерекше көзге түсті.

Осы мектепте 7 жылдай оқу ісінің меңгерушісі қызметін абыроймен атқарды. Төккен тері бекерге кеткен жоқ, аудандық, облыстық оқу бөлімінің құрмет грамотасымен бірнеше рет марапатталса, 1997 жылы білім беру саласындағы ерекше еңбегі үшін «Қазақстан Республикасы Білім беру ісінің үздігі» белгісімен марапатталды.

Парасатты ұстаз, тәжірибелі маман алдынан талай шәкірт, мыңдаған түлек түлеп ұшты. Бәрі де дүниенің бір-бір кірпіші болып қалады.

«Шәкіртсіз ұстаз – тұл» деп бекер айтылмаған. Шәкірттері өмірден өз орнын тауып жатса, ұстаз үшін үлкен бақыт.

Жолдасы Рахметолла өмірден ерте кетсе де, қиындықты мойымай көтере білді. Ерлан, Меруерт, Құралай жоғары білімді маман иесі. Әр салада абыройлы еңбек атқарып, өмірден өз орындарын тапты. Күлиям Аханқызы немере жиен тәрбиелеп отырған абзал ұстаз – ана.

Еңбексіз өмірдің мәні де жоқ-ау. Өмірімнің ыстығы мен суығының куәсі, екінші үйім «мектеп» деп еңбек еткенің мақтан етеді.

Осынау қиындығы мен қызығы мол ұстаздық жолында жас мамандарға дұрыс бағыт – бағдар беруден, ақыл жетелеуден жалыққан емес. Әріптестері арасында мол тәжірибесін ортаға салса, қиын-қыстау жағдайға ақыл айтып, жаныңды жадыратар ұстаздың шәкірті әрі әріптесі болу мың бақыт емес пе?

Парасатты педагог, білікті маман, адамгершілігі жоғары азаматша Күлиям Аханқызына ауылдастары да ерекше құрметпен қарайды.

Р. ӘБІЛДИНА,
Сарыөзен ауылы

Құттықтаймыз!

Киевка кентінің тұрғыны **Әкібаев Байзолла Баймолдаұлын 50 жасқа** толған мерейтойымен құттықтаймыз! Келешекте зор денсаулық, ұзақ өмір, жемісті еңбек, отбасына ырыс-береке тілей отырып, төмендегі жыр шумақтарын арнаймыз.

Құтты болсын 50 деген жасың,
Жүрегің әрқашанда жырға толсын.
Ортамызда аман-сау жүре беріп,
Шаңыраққа құт-береке ырыс қонсын.

Ізгі ниетпен тілек білдірушілер: анаң – Мағдан, ағаң – Балтабай, жеңгең-Сәуле, інің Ербол, келінің-Назгүл, бауырларың Берік, Жәнібек, Алмас, Фазыл.

Киевка кентінің кішкентай тұрғыны **Жакен Дамир Ерсейтұлын 10 жасқа толатын туған күнімен шын жүректен үлкен ықыласпен құттықтаймыз. Зор денсаулық, ұзақ өмір,** сабағын өте жақсы оқуына шын жүректен тілек білдіреміз.

Өзіңсің әулет атын жалғайтын,
Биігіне өнер-білім самғайтын.
Арман атты асқар шыңға шығатын,
Талап берсін, қанат берсін талмайтын!

Ізгі ниетпен: әкесі – Ерсейт, анасы-Бақыт, әпкесі-Динара.

Дон ауылының тұрғыны, аяулы анамыз **Оразалинова Алтыншаш Матайқызын** мерейтойымен шын жүректен құттықтаймыз.

Анашым толдың міне 50-ге де,
Құтты болсын мерей тойың.
Әлі талай асулардан асарсың,
Нұр шашылсын әр дайым жүзіңнен.

Игі тілекпен: балалары, келіні, күйеубалалары, немерелері, жиені.

Байболова Шәмшияға 28.11.2003 жылы берілген сериясы: ЗО №0099056 СТН 300820044795 куәлігі жоғалуына байланысты **жарамсыз деп танылсын.**

***

Құсайынова Шолпан Біжанқызына 3.11.2006 жылы берілген сериясы: ЗО №466149 СТН 300820089267 куәлігі жоғалуына байланысты **жарамсыз деп танылсын.**

***

Ибраева Диана Нұрланқызына 19.06.2006 жылы берілген сериясы ОБ №1602052 орта білімі туралы аттестат жоғалуына байланысты **жарамсыз деп танылсын.**

***

В с. Карой продается квартира в 2-х кв. доме, имеются сарай, гараж, санузел, большой огород. Обр. по тел.: **22-4-18, сот.: 87014064514**

***

ПК "Индустриальный» реализует картофель и семена картофеля по цене за 1 кг 40 тенге. Обращаться по адресу с. Тассуат, **тел.: 22403.**

***

Продается а/м «УАЗ-69», 1969 г.в., переоборудован на кузов а/м «Нива», рама «УАЗ-469», двигатель и мосты «Волга-24», зеленного цвета. Обр. по адресу.: с. Тассуат, тел.: **31-2-46.**

ҚҰРЫЛТАЙШЫСЫ: Нұра аудандық әкімдігі Меншік иесі:Нұра аудандық әкімдігінің "аудандық "Нұра" газетінің редакциясы" КММ-сі Бұқаралық ақпарат құралын есепке қою туралы куәлік №8552-Г Қазақстан Республикасы Мәдениет және ақпарат министрлігінен 2007 жылғы 30 шілде берілген	Редактор Бикен Сағымбекқызы АХМЕТОВА Мекен-жайымыз: Киевка кенті, Талжанов көшесі, 5а үй. GazetaNur@mail.ru Нұра ауданы, Қарағанды облысы Телефондар: Бас редактор: 22-4-77 Тілшілер: 21-4-37, 22-4-97	Газет "Арко" баспаханасында басылған. Қарағанды қаласы, Ленин көшесі, 2 Телефондары: 41-17-83, 41-17-80 Офсеттік басылым, көлемі 1,5 баспа табақ. Газет сенбі сайын шығады	**Жарияланған мақала авторларының пікірлері редакцияның көзқарасын білдірмейді. Жарнамалар мен хабарландырулардың мазмұнына жарнама берушi жауап береді**	Индексі 65421 Таралымы 2468 Тапсырыс 10